

Γέρων Μωυσής: «Μόνο ένα θαύμα θα μας σώσει, που θα αρχίσει από τα βάθη της καρδιάς μας»

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο φιλόανθρωπος Θεός δέχεται πάντα τη μεταστροφή των αμαρτησάντων τέκνων του διά της ειλικρινούς μετανοίας. Ο άνθρωπος, μισώντας το κακό και αγαπώντας το αγαθό, ολοκληρώνει τη μετάνοιά του και ξαναγίνεται τέκνο του Θεού αγαπητό.

Λόγω της ελευθερίας του κάθε χριστιανός δύναται να επιλέγει ότι θέλει. Με τη βία δεν κατορθώνεται τίποτε το αγαθό. Ούτε ο ίδιος ο Θεός δεν θέλει να εκβιάζει την ελευθερία μας. Η ελευθερία είναι συνυφασμένη με την αγάπη. Η αμαρτία είναι μια ανοησία, ένας παραλογισμός. Δεν βαστά κανέναν κοντά του ο Θεός διά της βίας.

Φεύγοντας ο άσωτος της παραβολής σε χώρα μακρινή, απομακρύνθηκε από την αγάπη του Θεού. Η απομάκρυνση από τον Θεό είχε φοβερές συνέπειες. Αποξενώθηκε από τον Θεό και έπασχε από μοναξιά, ατομικισμό, πίκρα και σκοτασμό. Η ζωή της αμαρτίας είναι ένας βρομερός βούρκος, που δεν ικανοποιεί κανέναν σοβαρό και συνετό. Η υποταγή στα πάθη είναι πραγματικά ανελευθερία, δεσμά δουλείας ισχυρά. Ακολουθεί ο πόνος, η στενοχώρια, η θλίψη και η οδύνη της ηδονής. Είναι γεγονός πως η γλυκύτητα της ηδονής είναι αρκετά πρόσκαιρη, ενώ

η οδύνη μακρόχρονη. Δίχως μετάνοια η οδύνη καταντά ισόβια.

Μετάνοια είναι η επίγνωση της αμαρτίας. Με την αρχική αυτή επίγνωση της αμαρτίας συγκινείται, κατανύσσεται και κατανοεί την πραγματικότητα της καταστάσεώς του. Η οσία Μαρία η Αιγυπτία, κλαίγοντας για την άσωτη ζωή της στα Ιεροσόλυμα ήλθε σε δυνατή αίσθηση μετανοίας που την πήγε στην έρημο του Ιορδάνη. Η ακαθαρσία, ο μολυσμός και η ταραχή έσβησαν στην έρημο. Ήλθε σε πλήρη αίσθηση της μετανοίας και έγινε από πόρνη της Αλεξάνδρειας η μεγαλύτερη ασκήτρια όλων των αιώνων, υπομένοντας πολυετή σφοδρό πόλεμο για να επιστρέψει στην άσωτη ζωή.

Η αποστροφή οδηγεί στην επιστροφή, στην ομολογία και παραδοχή των λαθών, στη δήλωση της ήττας, στην αγαθοεργία, φιλοθεία και φιλανθρωπία. Δεν σε πηγαίνει σε λαβύρινθο λογισμών, σύμπλεγμα ενοχών και στην απaráδεκτη απόγνωση. Ο πανάγαθος και φιλάγαθος Θεός δεν κουράζεται να αναμένει την επιστροφή του πλάσματός του. Δεν ξεσυνερίζεται, δεν απειλεί, δεν πιέζει, μόνο ελπίζει. Ελπίζει στην επιστροφή των τέκνων του, για να ζήσουν αληθινά χαρούμενα. Η μετάνοια θέλει θάρρος, αποφασιστικότητα και μια κάποια τόλμη. Είναι αλήθεια πως υπάρχουν πολλοί δρόμοι μετανοίας. Μετάνοια σημαίνει στροφή νου, αλλαγή τρόπου σκέψευς, μεταστροφή ειλικρινή. Θέλει, θα λέγαμε, αυτοκαταδίκη, λύπη για τα πάθη που επισταμένα καλλιεργήσαμε, ανόθευτη ταπεινοφροσύνη, συγχωρητικότητα, ελεημοσύνη, ένδακρυ προσευχή.

Η μετάνοια δεν είναι για λίγους, για ορισμένους, για κάποιους υψηλά ιστάμενους. Η ιαματική μετάνοια είναι για πολλούς, για όλους, για μικρούς και μεγάλους. Όλοι σε κάτι φταίξαμε. Είναι ανάγκη να το διορθώσουμε. Ανάγκη μεγάλη μετανοίας έχουν όλοι. Κακομάθαμε, στραβομάθαμε, συνηθίσαμε στο ανίερο, το αλλότριο, το ξένο. Δίχως προφάσεις, δίχως δικαιολογίες θα πρέπει να ομολογήσουμε τα όποια λάθη μας. Η μετάνοια θα δώσει εσωτερική ειρήνη, καρδιακή χαρά, ποιότητα ζωής. Μετάνοια δεν σημαίνει ψευτομπαλώματα, ζωή όπως-όπως ή έτσι κι έτσι. Οι μετανοημένοι εξανίστανται, ζωοποιούνται, μεταμορφώνονται και διορθώνονται εκπληκτικά.

Μετάνοια έχει όλη η Ελλάδα, όλοι οι Νεοέλληνες, που καθυστέρησαν σε μαγευτικές σειρήνες, που θέλησαν σύντομα να πλουτίσουν, να παρακάμψουν πολλούς για να ανεβούν. Δεν εξαιρείται κανείς της θαυματουργού μετανοίας. Καλούνται όλοι να αλλάξουν και να γίνουν από υποκριτές ατόφιοι, από ψεύτες αληθινοί, από αμετανόητοι παραχαράκτες, μετανοημένοι χριστιανοί και πατριώτες. Η μετάνοια θα δώσει παρηγοριά, ενίσχυση και ελπίδα. Μη φοβηθεί κανείς τη μετάνοια, είναι λίαν απαραίτητη. Τώρα πλέον μόνο ένα θαύμα θα σώσει, που θα αρχίσει από τα βάθη της καρδιάς μας.

Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης

Πηγή: askitikon.eu